

Ràdio parèntesi

La notícia és que Ràdio Nacional d'Espanya a València, Ràdio 4, aboleix de juliol a setembre tot índici de programació i instaura un règim de música i informatius. Fa un parèntesi dins el parèntesi que és. Que és molt de parèntesi. Perquè des de la fusió de RNE i RCE, la situació del circuit valencià és penelopiana i balla al ritme de la provisionalitat permanent. La circumstància no hauria de preocupar si Ràdio 4 fóra una empresa radiofònica privada, però tractem amb una empresa pública i radio(a)fònica.

Quan **Jordi García Candau** va carregar amb la direcció general de RTVE va declarar-se favorable a replan-tejar la ràdio pública i a reorientar-la cap al sentit comú. I això és evident que no ha passat de ser una intenció pel que fa al nostre territori. Segons contem, en una conversa mantinguda aquells dies entre el nou director general i **Enric Sopena**, García Candau va comunicar al director de RNE que ell s'ocuparia personalment de les emissores valencianes, i, vist —sentit, en aquest cas— el resultat, no se sap si encara no ha posat el pla en acció o si això que està passant ja és el pla. Perquè mentrestant, el director de Ràdio 4 a València, **Juan Mascarell** —ara crec que li diuen Joan—, no ha fet més esforç que inundar el temps d'emissió sense reparar en els continguts, la qualitat o la idoneïtat del producte. Això, probablement, era excedir les seues possibilitats. I ara, finalment, quan ha aconseguit reduir l'audiència de l'emissora a la misericòrdia i ha devastat les il·lusions dels periodistes de la casa, liquida existències a base de melodies, fórmula que converteix Ràdio 4 en una fotocòpia econòmica del *hilo musical*.

Si algun al·licient ha tingut Ràdio 4 és que durant 24 hores al dia no ha fet

servir més llengua que el valencià, però el mèrit, una volta més, no solament s'allunya del director sinó que és a pesar seu que ha pogut realitzar-se. D'entrada, va ser una imposició de Madrid —¿qui havia dit que de Madrid no venia res de bo?—, i després, els periodistes no han tingut cap suport per part de l'empresa: ni assessors lingüístics ni normes ni diccionaris ni cursos de reciclatge. Això, en tot cas, ha anat a càrrec del voluntarisme dels treballadors, que, amb esforços que no els corresponia, han pal·liat el desfici com han pogut i han dignificat mínimament la irracionalitat dels productes.

Qualsevol empresa normal, amb les lesions que Mascarell ha ocasionat a la credibilitat i la professionalitat de l'emissora, hauria adoptat les formalitats corresponents per a donar-li solució al cas. Però passa que Jordi García Candau ha previst efectuar un canvi suculent de locals per a l'emissora. I l'operació és de tanta envergadura que necessita una substanciosa subvenció de la Generalitat valenciana. I en les dependències de la Generalitat valenciana hi ha algú que té interès d'evitar qualsevol intromissió de professionalitat en els destins de l'emissora, no siga cosa que s'aparte de les consignes i recupere l'audiència a expenses dels 16.000 oients de Canal 9 Ràdio. I no seria desgavellat que una cosa —la subvenció— anara a canvi de l'altra —mantenir Mascarell, que és tota una garantia de continuïtat. El problema és que quan arribaran els locals no quedarà emissora. De moment, aquest estiu, música refrescant. I a octubre, marxés fúnebres. García Candau sintonitza magníficament.

Retractació

Fa un parell de setmanes, a propòsit del XIV congrés d'història de la Corona d'Aragó, en aquesta secció vam donar per fet que el senyor **Hipólito Gómez de las Rocas** havia fet servir *excuses baturres* per tal de no viatjar a l'Alguer. No és cert. El de las Rocas finalment va viatjar a Sardenya, i el que sí que va fer servir va ser la seua avioneta personal, que per cert anava oferint-la a tothom per al regres. La ciència es fa a base d'errors.